

Гей, гей, милий боже

Микола Устиянович

Гей, ген, милий боже!
Де ся наші літа діли, літа молоденькі:
Як-мо разом долинами
Над дністровими водами,
Як соколоники літали сивенькі!
Гей, літа молоденькі!..

Гей, гей, милий боже!
Де ся наші гадки діли, гадки-красолиці:
Коли-смо з місяцем в гаю
При дрімаючій ручаю
Буяли в небо крилами вірлиці!
Гей, гадки-красолиці!..

Гей, гей, милий боже!
Де слобідка наша, слобідка тихенька:
Коли-м з тобов, голубонько,
Із квітоньки на квітоньку
Літав друг вірний вірного серденька!
Гей, слобідко тихенька!..

Гей, гей, милий боже!
Де ся наші пісні діли, пісні жалібненькі:
Що-смо нічкою посполи
О козаках і о долі,
І о дівчині співали вірненькій!
Гей, пісні жалібненькі!..

Гей, гей, милий боже!
Де ся наше щастє діло, щастє злотоцвіте:
Що як сонінко весноньці,
Дрібний дощик муравоньці
Сіяло красу – рум'яненцькі квіти!
Гей, щастє злотоцвіте!..

Все загибло, Меланю, як межі горами
Голос гике в сумнім гробі!

А коли ж пам'ять о тобі
Загине в серці - загине віками?
Гей, як голос меж горами!..